

ДИЛЪН ТОМАС В СЕЛСКИ СЪН

Превод от английски: Александър Шурбанов, 1992

chitanka.info

Никога, мъничка моя, на път подранила
 в края на приказките и с магия приспана,
 не се бой, че вълкът с овчи калпак и крак кози
 ще се метне с мощ блажена и недоизбляна, о, моя
 мила,
 изпод листата, които роса е измила,
 да разкъса сърцето ти и гората от рози.

Спи дълбок сън завинаги далеч от метежа,
 мое момиче, през розите нощем поело
 в приказната страна; глиган не ще се превърне
 в крал на конюшните или пък в огнено село и принц
 на скрежа,
 за да хване сърцето ти сладко в гъста мрежа,
 преди в гъстак от гъсоци зора да те зърне,

ни невинните ще се гътнат в кътче усойно
 и набучена, ездачката ще се забули.
 От вешерската метла напратта ще те брани
 и цветът на селския сън, и горските кули. О, спи
 спокойно,
 без страх от тръстиковото племе многобройно.
 Никога, мила моя, дорде строги камбани

те приспят, не се бой, че сенките на горите
 ще браносат кръвта ти, както яздиш безшумно,
 защото кой скита тъй по стрехите скалисти
 или в лунния дол, освен онуй ехо лунно отдън
 звездите?

Хълм опира до ангел. От дома на светците
 нощна птица възпява през метоси от листи

червеношийковия храст и трите Марии.

Светая светих, — този зверски взор на гората
под броеница от дъжд, привидение строго,
бухал-клизар. Пред кръвта коленичат бърдата.

Славят витии

пasiщната звезда и приказните стихии
са на трапезата божия. Бой се най-много

от всичко не от вълка с калпака, който блее,
или от принца с глиганския зъб покрай ствола
на любовта, а от Крадеца като росица
кротък. О, живей в този край свят и свой на воля —
там, дете грее

под луната гората от рози. Крий се в нея
с химни и цветя и като блажена светица

спи. Смири се омагьосана в простата къща,
в катеричковата шума, под кенар и слама
и звезда, заслонена от хали и от хули,
от сянка сънна, от злостен взлом и от измама, една
и съща.

Но на паяжинния мрак из мрежата гъста,
знай, Крадецът, хитрият, до теб ще се изхули

хитър като сняг, кротък като роса по тръни
тази нощ и всяка кош, до камбаната свята,
която ще приспи над приказната ограда
клетата ми любов; и ще преброди душата води
бездънни.

Тази нощ, откак падаща звезда го разсъни,
и всяка нощ той се примъква, както сняг пада,

както дъжд пада и мъглата язди на стреме
през конюшните, както роса пада сред лято
в прах от ябълково дръвче и стрита корона
от листи, както звезда пада, както крилато плодово
семе

пада, за да разцъфне в люта рана след време,

както светът пада на тишината в циклона.

II

Ноцта и елените с празничната жар-птица
над сеновалите и самодивското мляко!
Молитвената сага! По ветрите заяконоги ятата
врани от черните им черкви, книгата свята
на крилете! Сред петлите рижата лисица —

огнена! Ноц и в китката на клонака вена
от птици! Пулсът на кръвта в кръстати дъбрави!
Поток в попските пръсти на шубрак! Ръкави с бодли
от скрежа

от глъч и приказка на славей! Душата свежа
на дол разпян и склонът със столата свещена

от кипариси! Глъч и приказка на дъжд — литър
мътеница по мегдан на менче! Литургии
на кръвта! Птича вена! Сага от русалии чак до
небето!

Библейски врани! Всички мълвят за онзи, дете
иде като рижа лисица и вятър хитър.

Илюминация от звезди! Люшното тяло
на чайка с пясък в очите! Жребче ветровито
пряко езерцата поляна с лунно копито препуска лудо.
Музика на стихииите — нестихващо чудо!
Земя, въздух, вода, огън — звън в действието бяло,

сенокосата моя спяща любов, пладне —
взорна в озарения дом, в своята хълмиста
буйна езда, в прегръдка тъй блажена и чиста, че и
звездите

ще се сблъскат, ноцта ще си събере очите
Крадецът връз мъртвите като роса ще падне,

за да се завърти земята в нейното свято

*сърце! Хитро, бавно, чул как лютата ѝ рана
обикаля слънцето, при моята желана той иде точен
като снега, като море от роса нарочен
и лек като облачните кораби. Сред лято*

*той иде не за да ограби раната чудна,
бедрата яздеци, взора на моята драга,
а вярата и, че нощем в молитвена сага иде да вземе
вярата ѝ, че тази нощ в несвятото време
иде, за да я подхвърли на слънцето будна,*

*гола и изоставена да тъжи през сън, че
той не ще дойде, в надежда и страх, моя мила,
че тази нощ, всяка нощ, откак си се родила, той
безспир иде
да те събуди от селския сън безобиден
с вярата твоя като вик на безволно слънце.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.